

πάχη

πάχη κ. **πάχητα** κ. **πάχια**, **τα**, ουσ. [πλ. του ουσ. πάχος <αρχ. πάχος], η παχυσαρκία: «δε βλέπει τα πάχη του, μόνο ξέρει να συμβουλεύει τους άλλους πώς ν' αδυνατίσουν!»·

- *μ' έπεσαν τα πάχια*, κουράστηκα υπερβολικά από το βάρος που σήκωσα: «μέχρι να φέρω αυτό το μπαούλο απ' τη στάση μέχρι το σπίτι, μ' έπεσαν τα πάχια»·

- *τα πάχη μου τα κάλλη μου*, αυτοσαρκασμός παχύσαρκου ατόμου.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας